

Ohranite društvo v srcu!

Iz poročila predsednika Toneta Mizerita
na občnem zboru ZS

Časi se spreminjajo in naše društvo in njegovo poslanstvo se tudi spreminja. Iz prvotne vseobsegajoče ustanove je postala bolj struktura, ki ima na skrbi koordinacijsko delo naše skupnosti. V tem oziru je bistven odnos do krajevnih skupnosti in do ustanov, ki jih povezujejo. Vedno bolj se vidi, kako je to povezovalno delo potrebno, kako koristno. Jasno pa postaja tudi, da bo skupnost rojakov, ki tvorimo Zedinjeno Slovenijo, čedalje težje kos temu velikemu poslanstvu. Potreba širše strukture je tako očitna, da je ne moremo več zanikati. S tega vidika je napredek, ki smo ga dosegli v organiziranju Federacije slovenskih društev v Argentini, ena najbolj pozitivnih točk preteklega leta.

Dokler pa do Federacije ne pride, je na ramah Zedinjene Slovenije odgovornost za celotno delo v skupnosti. Z veseljem ugotovljamo dobro voljo, složnost in pozitiven odgovor na vse iniciative društva v sklopu Medorganizacijskega sveta.

Enotnost mišljenja je prišla do izraza na dveh važnih srečanjih razširjenega Medorganizacijskega sveta in sicer ob priložnosti obiska meseca aprila komisije Državnega zbora Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu; in meseca septembra, ko nas je obiskal državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu takratne pomladne vlade, Zorko Pelikan. Obakrat smo spoštljivo a jasno povedali naša mnenja, naše zadržanje in tudi kritike na odnos med matično domovino in povojno slovensko skupnostjo v Argentini. V istem duhu smo v imenu skupnosti protestirali, ko je Državni zbor Republike Slovenije v sedanji zasedbi sklenil ukiniti komisijo za Slovence po svetu.

V preteklem obdobju se je nadaljevalo lepo razmerje do staronaseljskih skupnosti. Kadar je bilo le mogoče, smo se medsebojno obiskovali. Ojačili smo stike zlasti z društvom Triglav iz Rosarija, katerega je lani obiskal tudi otroški zbor Zedinjene Slovenije. Prav tako smo jih ob vsaki priložnosti povabili na srečanja razširjenega Medorganizacijskega sveta in so se povabilu večkrat odzvali.

Razmerje z veleposlaništvom Republike Slovenije v Argentini se je v zadnjem obdobju znatno izboljšalo. Ob raznih priložnostih smo zelo pozitivno sodelovali in lahko rečem, da smo našli boljše razumevanje za naše zadržanje tudi kadar to ni sovpadalo z idejo ali željo veleposlaništva.

Novost v preteklem letu je bila dana tudi na področju razmerja do slovenskih oblasti v domovini. To je razumljivo, če upoštevamo, da je del leta Slovenija imela pomladno vladno, ki je kazala do nas boljše razpoloženje in razumevanje. S strani državnega sekretarja Zorka Pelikana smo prejeli

li zagotovilo bolj plodnega sodelovanja in večje podpore, kar je prišlo do izraza tudi v obljubi gnotne pomoči, ki jo je potem potrdila sedanja sekretarka gospa Magdalena Tovornik. Isto dobro razpoloženje je vladalo ob organizaciji seminarja za učitelje z južne poloble, ki se je izvedel letos januarja v Sloveniji. Zato želimo in upamo, da bo to sodelovanje možno v prihodnje.

Operativno povezavo z matično domovino opravljamo še nadalje po kanalu Izseljenkega društva Slovenija v svetu in Svetovnega slovenskega kongresa. Z obojimi sodelujemo v mejah naših zmožnosti.

Društvo ima v lasti in v odgovornosti teden Svobodna Slovenija. V preteklem letu smo izvedli anketo med naročniki in bralci, ki je dosegla izreden odmev. Sedaj pa počasi a vztrajno uvajamo spremembe in nove sekcije, po željah izraženih v tej anketi. V uredništvu si močno prizadevamo, da bi osodobili list, ga naredili bolj privlačnega tudi za mlajše generacije, ne da bi s tem odstopili niti malo od ideološke linije slovenstva in demokratičnosti, v katerem je bil ustvarjen. Ker pa še vedno delamo z izgubo, se obračamo na vso skupnost, da nas tudi denarno podpre. Svobodna Slovenija je edina potanka kronika življenja naše skupnosti, je vez in je tudi steber jezika. Velika tragika bi bila, če bi morala prenehati.

Šolstvo je temelj našega obstoja. Z veseljem ugotavljam, da kljub različnim težavam, naš šolski sistem trdoživno deluje in da se v zadnjem času vztrajno večja število otrok v vseh naših tečajih. V preteklem letu je tudi nadaljevala delo posebna skupina v sklopu šolskega referata in zbora voditeljic, ki pripravljajo novo knjigo za nižje razrede naših tečajev.

Društvo pa je uspešno delovalo tudi navznoter. Društvena pisarna je urejena in vsi obiskovalci so prijazno sprejeti in dobro postreženi. Ko bomo postavili na internet spletno stran slovenske skupnosti v Argentini, bo ta razpoložljivost še ojačena.

Svoj pregled zaključim s prošnjo, da ohranite društvo v srcu kot doslej, da oprostite morebitne napake in nam še naprej stojite ob strani.

PODOBNIK RAZREŠEN

Na vladni seji je bil Marjan Podobnik razrešen z mesta predsednika uprave Telekom, o čemer se je dalj časa govorilo. Podobnik je na to mesto imenovan po Bajukovi vladi, ker pa Drnovškova vlada ni demokratična in je zelo revanšistična (kar je ravno očitala pomladnim vladam) je pometala z odgovornih mest vse prej imenovane.

Za prihodnji teden sta sklicana organa SLS+SKD, najprej v torek izvršilni odbor in dan zatem še glavni odbor, ki se bo opredeljeval tudi do zagate, povezane z razrešitvijo Marjana Podobnika, ter v tem okviru tudi o morebitnem izstopu stranke iz koalicije. Buta glede na razhajanja v stranki v zvezi s Podobnikovo razrešitvijo čaka težka naloga pri prepričevanju članstva glede nadaljnjega sobivanja te stranke v vladi.

Po mnenju predsednika SLS+SKD Francija Buta v zvezi z zamenjavo pa koalicijska pogodba pravno-formalno ni bila kršena, vendarle pa bo zaradi neustreznega in neokretnega načina ter postopkov, kako so bile

Slovenski utripi

PRORAČUN SPREJET

Državni zbor je v noči s petka na soboto sprejel državni proračun za letošnje leto in zakon o izvrševanju proračuna za leto 2001, s katerim se ureja financiranje države v tem letu.

Predsednik opozicijske NSi Andrej Bajuk je v debati omenjal, da ne more biti sprejet proračun, ki sloni na lanskem zlaganem proračunu in njegovih številkah, ter je napovedal, da bo njegova stranka zahtevala ustavno presojo 6. člena zakona o izvrševanju proračuna, ki govori o porabi denarja, pridobljenega s prodajo državnega premoženja.

GOSPODARSTVO ŠEPA

Ekonomija v Sloveniji stoji na trhljih nogah. Že dolgo vrsto let je inflacija 7 — 8 procentna, kar je ogromno za državo, ki skuša priti v Eropsko zvezo, (če seveda res hoče to).

Poglejmo primer bencina, nafte. Ko v prejšnji pomladni vladi dr. Bajuk ni hotel zvišati cene nafte, ker je smatral, da se da dobiti denar drugod, so vsi mediji planili nadenj, češ da kakšno škodo je dela državi, ker ne poviša cene. Verjetno je to prva država, kjer se javni mediji zavzemajo za podražitev, namesto da bi bili veseli, da se vsaj nekdo zanaša za preproste ljudi. In sedaj, ko imamo levičarsko vladno, je Drnovšek mirne vesti povišal cene nafte, ki se je podražila za približno 8 tolarjev, pa še česa drugega. In mediji - a ne vsi ljudje — so zadovoljni s slabšim življenjem. Cestnina na slovenskih avtocestah je višja za 7,52 odstotka. Narasle so zlasti cene osnovnih življenjskih potrebščin, kot so: komunalne storitve, pošta, telefonske storitve, železniški, potniški promet, varstvo v vrtcih, in še in še.

Slovenija se je med 123 državami, ki jih je pod drobnogled vzel kanadski inštitut za raziskave Fraser Institute, uvrstila precej slabo in zadaj, na 73. mesto. Inštitut je tako Slovenijo uvrstil tri mesta slabše kot leta 1997. Slaba ocena je predvsem posledica vmešavanja države v gospodarstvo, velikega števila državnih podjetij, velikosti državne uprave ter omejevanja prostega pretoka kapitala. Korak naprej je bil leta 1999 stor-

jen pri prostem pretoku kapitala, odpravljene pa so bile tudi nekatere ovire za tuje investicije v Slovenijo. Inštitut pa ob tem opozarja, da bo morala Slovenija v prihodnje predvsem zmanjšati izdatke za javno upravo.

NEMŠKA MANJŠINA

Tudi tukaj slovenska vlada oziroma zunanji minister Rupel ni ravno uspešen. Vlada je sprejela predlog sporazuma med vlada Slovenije in Avstrije o sodelovanju v kulturi, izobraževanju in znanosti. To je v redu. Zunanji minister Dimitrij Rupel pa je povedal, da so se z avstrijsko stranjo dogovorili, da bo sporazumu dodana posebna interpretativna izjava, v kateri bo jasno ponovljeno usklajeno stališče, da pripadnikom nemško govoreče skupine v Sloveniji pripadajo pravice po slovenski ustavi (o svobodi govora in kulturnega delovanja, kar pa je itak zagotovljeno vsem). To izjavo naj bi skupaj s sporazumom sprejela parlamenta obeh držav. Sporazum naj bi podpisali ob obisku avstrijske zunanje ministric Benite Ferrero-Waldner v Ljubljani, predvidenem za 30. april, nato pa bo stekel postopek ratifikacije v obeh parlamentih.

To se lepo sliši, a vedeti moramo, da samo za slovenska ušesa. V nemškem besedilu pogodbe pa je uporabljena za nemško govorečo skupino v Sloveniji beseda Volksgruppe, kar lahko pomeni tudi manjšino. Tako je za vse koza cela in volk sit, a verjetno samo za nekaj časa, kajti ko bo treba interpretirati pogodbo, bo Avstrija takoj predložila svojo manjšinsko interpretacijo za tistih 500 ljudi, za katere je v Sloveniji nemščina domači občevelni jezik.

MEJA NA MORJU ŠE PLAVA

Med Hrvaško in Slovenijo še vedno ostaja odprto vprašanje poteka kopenske meje v Istri, predvsem pa ostaja pereče vprašanje poteka meje na morju. Hrvaški magister prava in avtor knjige *Piranski zaliv - razmejitve teritorialnega morja med Hrvaško in Slovenijo*, ki bo kmalu izšla, Kristijan Turkalj, je v zvezi s tem vprašanjem ocenil, da bi bil dogovor mogoč le, če bi Slovenija in Hrvaška odstopili od stališč svojih parlamentov. Po mnenju Turkalja bi bilo dobro, če bi se državi za pomoč obrnili na tretjega. Na obžalovanje slovenske delegacije mešane diplomatske komisije za ugotovitev in označitev slovensko-hrvaške meje pa je s hrvaške strani v zadnjem trenutku prišlo do odpovedi za petek dogovorjenega skupnega sestanka komisije.

SVOBODA ZBIRANJA IN PROTESTIRANJA

Organizatorji za torek, 24. aprila, napovedano protestno zborovanje pred domom za tujce v Šiški niso uspeli pridobiti ustreznega dovoljenja, kar dovolj jasno prikazuje svobodo zbiranja in protestiranja v današnji „pravni“ državi. Koordinacijski odbor Šišenske civilne iniciative se je zato odločil

Nad. na 2. str.

STRAN 3:

Rožmanov dom

Popravek

6. aprila 1941

V zadnji številki smo na uvodnem mestu objavili članek ob šestdesetletnici začetka druge svetovne vojne izpod peresa D. o. Na žalost se je v prepisu članka v uredništvu vrnila napaka prav v datumu (zapisano: 8. aprila). Prosimo naročnike, da napako popravijo in njih ter avtorico prosimo, naj nam oprostite.

Kanadski slovenski kongres

V nedeljo 25. marca je imel Kanadski slovenski kongres 11. letni občni zbor v dvoranah župnije Brezmadežne v Novem Torontu. Srečanja so se udeležili slovenski veleposlanik v Kanadi dr. Božo Cerar, častni konzul Jože Slobodnik, župniki vseh treh slovenskih župnij v Torontu in Hamiltonu Ivan Plazar, Valentin Batič ter Danilo Lisjak, predsednica Slovensko Kanadskega sveta Ema Pogačar, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora Florijan Merkun, predstavniki krajevnih KSK organizacij iz Ottawe, Hamiltona in Winnipeg. Pozdrave in dobre želje sta poslala predsednik Svetovnega slovenskega kongresa dr. Boris Pleskovič in državna tajnica Magdalena Tovornik.

Najprej so člani odbora poročali o preteklem delovanju. Predsedniško poročilo je podal dr. France Habjan, dotaknil se je številnih pobud, pri katerih je KSK neposredno sodeloval: skupno „Glasilo Kanadskih Slovencev“, radio „Glas Kanadskih Slovencev“, proslava slovenskega kulturnega praznika. KSK je je tesno sodeloval s slovenskim veleposlaništvom pri organizaciji slovenskih volitev in promociji kulturnih programov.

Predsednik je v svojem poročilu priključal v spomin zgodovinski dogodek, ko se je pred 10 leti rojeval v Ljubljani Svetovni slovenski kongres.

Sledilo je poročilo vodje komisije za Census Canada 2001 Staneta Kranjca. Informirati je bilo treba slovenske rojake in ustanove in jih seznaniti s vprašanji, ki se nanašajo na etnični izvor. Vodja komisije je že pred letom dni dosegel pri federalnih oblasteh v Ottawi, da so izdale navodila za popis tudi v slovenščini. Pri cenzusu leta 1991 se je v Kanadi registriralo 8050 kanadskih državljanov slovenskega izvora, leta 1996 pa se jih je z načrtno organizacijo prijavilo 25.800. Kranjce je dejal, da je letošnja organizacija zelo uspešna in je upati, da bodo tudi rezultati temu podobni. Od leta 1996 je slovenska skupnost v Kanadi tudi uradno priznana.

Podpredsednik ing. Karel Vegelj je podal poročilo o razvoju društvenih spletnih strani na internetu, za katere je veliko zanimanja. Najbolj zanima bralce interneta zgodovina Slovencev, kakor tudi razne debate.

Slovenski utripi

Nad. s 1. str.

za preložitve zborovanja na poznejši termin, predvidoma maja. Do shoda bo vsekakor „na takšen ali drugačen način“ prišlo. Nagibajo se celo k možnosti spontanega protestnega shoda, saj skorajda zanesljivo od pristojnih služb ne bodo mogli pridobiti ustreznega soglasja, je povedal Bojan Oblak, vodja civilno-družbenega gibanja prebivalcev, živečih pretežno na področju šišenske soseske, ki se nahaja v neposredni bližini Azilnega doma in Centra za tujce v Ljubljani.

MUDILO SE JIM JE

DZ je navkljub obstrukciji celotne opozicije ter vladne stranke SLS+SKD in nasprotovanju Cerkve po hitrem postopku sprejel novelo zakona o zdravljenju neplodnosti in postopkih oploditve z biomedicinsko pomočjo. Po novem bo umetna oploditev omogočena tudi samskim ženskam brez partnerja, ki bi sicer lahko zanosile po naravni poti. Glasovanja se zaradi nestrinjanja z vsebino zakonske novele ni udeležila nobena od opozicijskih strank in vladna SLS+SKD. Proti sprejetju pa sta se izrekla tudi dva poslanka Liberalne demokracije. Poslanci so zakon sprejeli po hitrem postopku, čeprav so mnogi predlagali običajen postopek, da bi se o občutljivi temi izrekla tudi stroka.

Dr. Janez Vinar je poročal, da je končal z zbiranjem in urejevanjem zgodovinskega gradiva o prvem naseljevanju Slovencev po 1. svetovni vojski v severnem Ontariu.

Letošnji kulturni program je bil odličen. Ženski vokalni zbor Plamen je pod vodstvom Marije Ahačič Pollak doživel odpel štiri pesmi, dr. Anton Kačnik je recitiral delo prof. Alojzija Rebule „Molitev za tretje tisočletje“. Osrednja točka je bil govor direktorja Škofovih zavodov, dr. Antona Jamnika s temo „Sprava - proces osvoboditve in dejanje poguma“.

Veleposlanik je v nagovoru izrazil svoje zadovoljstvo nad delom, ki ga opravlja KSK, in izročil priznanje Državnega tajništva za Slovence v zamejstvu in po svetu Stanetu Kranjcu za njegova prizadevanja.

Kulturni program sta sklenili mladi umetniki iz Slovenije pianistka Martina Batič ter flavtistka Elena Hribnik. Izvajali sta skladbe iz svetovne glasbene zakladnice in troje del slovenskih skladateljev.

Srečanju je sledil prigrizek ob prijateljskih razgovorih. Oba programa je je povezoval in dobro vodil predsednik nadzornega odbora Valentin Batič.

fr-an

Slovenija se mora bolj potruditi

Zveza NATO na vrhu v Pragi prihodnje leto verjetno ne bo izdala povabil za vključitev novih članic, morebitna odločitev za širitev pa je najbolj odvisna od tega, kakšno stališče bodo do tega vprašanja zavzele ZDA oziroma ameriški predsednik George Bush. To je na predavanju o širitvi zavezništva, ki so ga pripravili na slovenskem obrambnem ministrstvu, dejal Andrew Winner z washingtonskega inštituta za zunanjo politiko.

Winner sicer meni, da bo Slovenija postala članica zavezništva, če se slednje odloči za širitev, opozoril pa je, da je zelo pomembna politična percepcija tega, ali si država dovolj prizadeva za članstvo. Slovenijo je opozoril „na druge vrste, ki se zelo trudijo“. Če ne bo politične percepcije, da se Slovenija trudi dovolj, bo to slabo za njeno kandidacijo, tako v ZDA kot v zavezništvu, meni Winner. „Če ne vidiš akcije, ne veš, ali se kandidatka resnično trudi, ali pa že misli, da je naredila dovolj in ni več tako zagnana,“ je opozoril.

Ključna za odločitev pa bo odnos ameriškega predsednika Busha. Ta še ni jasno predstavil svojega stališča do vprašanja, tako kot tudi še ni bilo nobenega sestanka ameriške administracije na kaki pomembnejši ravni, na katerem bi govorili o tem. ZDA bodo po Winnerjevem mnenju porabile kar nekaj časa, preden bodo sprejele odločitev, prav tako zveza NATO. Bush stališča do širitve še ne bo oblikoval ob junijskem obisku na NATO v Bruslju, NATO pa se bo z zadevo po Winnerjevih napovedih začel ukvarjati septembra letos, ko bo pripravil izhodišča za novembrsko zasedanje zunanjih ministrov, ki naj bi tudi odprli prvo resno razpravo o morebitni novi širitvi.

Za Slovence po svetu je dovolj jasno, da se Slovenija ne trudi dovolj resno za vstop v Evropsko zvezo ali NATO. Oziroma ve, da je tam ne marajo, takšne kot je, z vsem svojim zasidranjem v pretekli komunistični sistem, ki ga zdaj nadaljuje v svojo korist.

Seveda pa tega ne sme na glas povedati, tako da se od ust navzven „zelo trudi“ za sprejem, in da bodo za odklonitev krivi vsi drugi, samo ona ne. Navznoter pa bo vesela, ker bo lahko nadaljevala s svojo proticerkveno in nedemokratsko držo in si bodo nekateri lahko polnili žepe še naprej.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Položaj se ne spremeni. Tudi novice, ki jih najbolj zasleduje javnost, ostajajo iste. Afera okoli orožja je bolj politične narave, in da ministra Cavalla in njegove srdite borbe pa je finančnega izvora.

ALI BABA IN 40 RAZBOJNIKOV

Taka izgleda ta zgodba. Vedno nove osebe padajo v senco sumnje, da so zapletene v afero tihotapstva orožja. In čeprav je to dogajanje sodne narave, sta izvor in predvsem učinek bistveno politične sestavine.

Sodni postopek se je začel še pod peronistično vlado, torej ni to izum sedanje vlade Povezave (v kolikor sploh vlada Povezava, saj odloča le radikalizem). A sodni postopek se je ojačil in pospešil s prihodom na oblast predsednika De la Rue. Res je, da je v Argentini sodna oblast neodvisna od izvršilne; res pa je tudi, da politično ozračje pripomore k hitrejšemu ali počasnejšemu razvoju neke sodbe.

Sedanji vladi je mnogo na tem, da pride sodba do konca, da se krivce kaznuje in javnosti pokaže, da v državi ni več nekaznovanosti (impunidad), in da obsodba pade enako na vse zločince, pa naj bodo ene ali druge barve.

Trenutno je v deželi več sodnih postopkov te vrste. Eden teče proti Aldereteju, bivšemu interventurju v PAMlju, ustanovi socialnega skrbstva za upokojece. V drugem je obtožena bivša državna tajnica Maria Julia Alsogaray. A gotovo je najbolj privlačen ta o zadevi orožja, ker je vpletenih več bivših ministrov (vključno sedanji gospodarski Cavallo), in afera zadeva argentinske mednarodne stike. Ob tem omenimo še, da tudi v sodnih organih obstoja prepričanje, da so ZDA vedele za zadevo tihotapstva orožja na Hrvaško in so s to prodajo soglašale.

Novost tega tedna je bila, da je sodnik potrdil preiskovalni zapor za Emira Yoma.

Njegov advokat je sicer skušal glavno krivdo zvrniti na zloglasnega sirijskega trgovca (Monzer Al Kassar), ki se je že večkrat pojavil na policijskih straneh svetovnih dnevnikov, a mu to ni uspelo. Emir Yoma je izgubil upanje na svobodo potem, ko ga je direktno obtožil kapitan Sarlenga, ki je bil interventor v vojaški tovarni orožja ob času pošiljke na Hrvaško.

BOJ, STRAŠNO BESNEČ

Ko je večji del javnosti izražal upanje nad delom novega gospodarskega ministra in pričakoval, da bo debata tekla le o vprašanju, kdaj in v kakšni meri bo nastopila reaktivacija, se je pokazalo, da pot ni tako lahka, da je posejana s težkimi ovirami.

Prvo napako je storil Cavallo sam, ko je napovedal spremembo v razmerju konvertibilnosti in v to razmerje vpletel evro. To je teoretičen poseg, katerega konkretizacija se preloži na nek domnevni dan, ko bosta dolar in evro enako vredna. A reakcija finančnih krogov in nejasnost tega koraka sta povzročila preplah, ki je negativno odjeknil v domačem gospodarstvu. Najhuje je bilo, da je borza začela padati in državni riziko znova rasti.

To pa je imelo še drug vzrok. Razložili smo že, kateri je bil glavni vzrok za ta Cavallov korak. Minister je hotel odpraviti vsako senco domnev, da bo kdaj prišlo do dolarizacije. In to je hotel storiti z zakonsko močjo. Ta namen pa nasprotuje ideji, ki jo ima predsednik Centralne banke Pedro Pou. Po mnenju številnih opazovalcev je Pou predstavnik skupine, ki brani interese domačih in tujih finančnih krogov. Je tudi mož, ki stoji na čelu tistega dela ekonomskih skupin, ki se divje zavzemajo za dolarizacijo. Torej je prav na nasprotnem bregu od gospodarskega ministra.

Cavallo in Pou imata še drug vzrok za

medsebojni spopad: minister je odločil, naj banka sprost v tržni obtok večjo vsoto denarja, da bi s tem dosegel nižje obresti za posojila. Centralna banka pa se temu upira in ukrepe zavlačuje. Cavallo je tudi predložil osnutek o spremembi ustave Centralne banke, po kateri bi gospodarsko ministrstvo imelo več pristojnosti za monetarno politiko. To je sedaj popolnoma v rokah Centralne banke.

Ob vsem pa ne smemo pozabiti, da je proti predsedniku monetarne ustanove vložena tožba zaradi pranja denarja in da je zadeva v rokah parlamentarne komisije. Vse kaže, da bodo predlagali njegovo odstranitev. Finančni krogi in tudi interesi okoli borze pa Poua odločno branijo. Tudi tukaj je vzrok za padec borze in za podtalno delovanje, da bi Cavallo propadel v svoji politiki.

Seveda pa ima gospodarski minister vsa zaslombo predsednika države. De la Rúa smatra uspeh Cavalla tudi kot nekaj osebnega in ga trdno podpira in zagovarja. Sam pa je tudi prejel lepo pomoč, ko se je te dni sestal s predsednikom Združenih držav Amerike. George W. Bush je izjavil, da imajo ZDA velik interes, da se Argentina opomore, in je napovedal, da bo v potrebi poslal državi posebno pomoč. V zahvalo je De la Rúa svečano zagotovil, da bo Argentina redno plačevala svoj zunanji dolg.

NEMOGOČA EDINOST

V slovenski himni pojem po Prešernu o „edinosti, sreči, spravi“. Kaj takega bi prav prišlo tudi argentinski politiki, ki ne najde izhoda in stalnih prepričkov in delitev.

Začnimo pri vladi: Povezava v praksi ne obstaja več in to se jasno kaže v sestavi vlade, še bolj pa, ko prihajajo na dan potrebe po sestavi volilnih list. Vlada je napovedala parlamentarne volitve za nedeljo 14. oktobra. Torej manjka slabih šest mesecev, stranke pa še ne vedo, kdo bodo kandidati.

Problem je različen v vsakem volilnem okrožju. V provinci Buenos Aires je že jasno, da bo prvi kandidat za senatorja Alfonsín. A od tam dol, zlasti pri poslanskih kandidaturah, je še vse nejasno. Celo radikalni sami si niso enotni in napovedujejo hud boj in notranje volitve med skupino, ki jo vodi Leopoldo Moreau in ono, v kateri je bivši župan in kandidat za podguvernerja Melchor Posse.

V prestolnici ima Povezava še večje težave. Dejansko ni jasnih kandidatov. Chacho Alvarez, kateremu so ponudili senatorsko kandidacijo, noče o tem nič slišati. Z druge strani Elisa Carrió tudi zavrača vsako ponudbo.

Enaka zmeda je glede vprašanja, kakšna bo sestava te Povezave. Precej se je govorilo o možnosti, da bi se je udeležila tudi Cavallova stranka Accion por la Republica. Cavallo bi nerad sam nastopil, ker se je Beliz dejansko vrnil v peronizem in bi torej glasovi stranke precej padli v primeri z prejšnjimi volitvami. S strani Solidarne fronte pa ni nikakega navdušenja, da bi še Cavalla sprejeli v družino.

Nejasnost vlada tudi v vrstah Cavallove stranke. Pripravljeni so na povezave, a v prestolnici na primer jih bolj vleče k vladi, v provinci Buenos Aires pa se navezujejo na peronizem. Ideja vodstva je, da dajo proste roke, da se v vsaki provinci posebej odločijo, če nastopajo samostojno ali se povežejo, in tudi s kom se povežejo.

V vsem tem kalnem vodovju pa ne manjka ribičev. Eden izmed njih je buenosaireski guverner Ruckauf, ki je izrekel toplo zaslombo Cavallovi gospodarski politiki. Izrazil je da „pričakujem, da bo Cavallo uspel, ker ne bi rad podedoval viharja“. Torej je sam sebe že proglasil za prihodnjega predsednika države. A do tega manjka še mnogo časa. Najprej bo treba videti, kaj bodo pokazale letošnje parlamentarne volitve.

Slovenci v Argentini

Rožmanov dom je znova zaživel

Prvič v letu 2001. Na cvetno nedeljo dopoldne so se začeli zbirati rojaki iz raznih okrajev Velikega Buenos Airesa in polniti prostore Rožmanovega doma. Kljub že opravljenim krajevnim nedeljskim obveznostim in daljavami so doprinesli še eno žrtev - obisk Rožmanovega doma. Dom je zares zaživel. Tolika navzočnost sorojakov je vzradostila tudi domovalce, saj jim je vzbudila zavest, da niso sami in da je še lepo število rojakov, ki čutijo z njimi.

Praznovanje se je pričelo z mašo, ki jo je daroval dušni pastir Tone Bidovec, ki je tudi blagoslovil lepo izdelane velikonočne butarice in oljke. Ubrano ljudsko petje s spremljavo orgel in violine je povzdignilo svečanost.

Po zaključku je predsednik Peter Čarman predložil navzočim celotno stanje ustanove z naslednjimi besedami:

„V dobi splošne krize in razmer, v katerih živimo, me navdaja posebno prijetna zavest spričo navzočnosti tolikih prijateljev in dobrotnikov naše socialne ustanove. To je vzpodbuda, da ne omagamo in da nadaljujemo delo solidarnosti in ljubezni do bližnjega, započeto pred 28 leti.

Spomin mi sega nazaj v leto 1970, ko je bila blagoslovitev temeljnega kamna ustanove in spominske listine. V spominsko listino je tedanji pripravljalni odbor 22 članov zapisal, da je zasnoval to slovensko zavetišče kot vidni in trajni spomenik vsem borcem, ki so v revoluciji v Sloveniji žrtvovali za vero in svobodo svoja življenja. V imenu takratnih 224 članov je odbor to listino vložil v temeljni kamen kot pismen dokaz življenjske sile slovenskega naroda.

Naša ustanova se danes mora soočiti z mnogimi problemi... Kljub vsem nepričakovanjem pa moram poudariti, da je za varno jesen življenja varovancev dobro poskrbljeno, tako glede zadovoljive in zadostne prehrane kot bivanjskih prostorov — samostojne sobe s kopalnicami. V kolikor dopuščajo finančna sredstva, smatramo, da je prvenstvene važnosti izpopolnitev so-

cialne in zdravstvene oskrbe najbolj pereč problem naše ustanove. Znano je, da celo donosni starostni domovi z visokimi oskrbinami niso brez težav.

Prepričan sem, da bomo kot v preteklosti tudi v bodoče vsaj v glavnem premostili vse napake pri izvrševanju našega poslanstva. Gotovo pa zavisi tudi od socialnega čuta in globlje zavesti rojakov o nujni potrebi nadaljnjega obstoja in napredka ustanove, ne samo v najbližjih okrajih Doma, marveč v celotni slovenski skupnosti. Le tako bomo lahko optimisti glede bodočnosti s tolikimi žrtvami zgrajenega spomenika padlim domobrancem in ostalim žrtvam revolucije v Sloveniji — Rožmanovega doma.“

Po teh zaključkih je sledilo okusno, slovenskemu okusu prilagojeno kosilo, ki ga je skrbno pripravil nam že znani neumorni kuharski štab. Izvrstni krofi pa so še bolj razgreli spontano domače vzdušje. Naj gre tu še posebna zahvala prikupnim, spretnim strežnicam za tako skrbno postrežbo. Seveda pa gre zahvala tudi Zvezi mater in žena, ki nam je z zborom strežnic omogočila nemoten potek prazničnega razpoloženja.

In še zahvala vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali in doprinesli svoj delež, da je to prijateljsko srečanje tako lepo uspelo. Omembe vreden je srečolov. Tokrat se je sreča nasmehnila dvema dobitnicama: Ivanka Koščak iz Hurlinghama je zadela umetniško sliko, delo in čar Toneta Kržišnika, Filica Marinčič iz San Justa pa je prejela veliko čokoladno okrašeno veliko-nočno jajce, dar Marije Lesar.

Lepo uspela prireditelj in številna udeležba rojakov nam daje upanje, da zavest o nujnosti obstoja naše ustanove le pronica polagoma v celotno slovensko skupnost. Saj končno, če nudimo pomoč tistim, ki so naše pomoči potrebni, sam Bog ve, če s tem ne bomo pomagali sami sebi. Razni primeri to že potrjujejo.

Odbor Rožmanovega doma

Slikar Tone Kržišnik

Ob njegovi razstavi dne 28. in 29. aprila smo se pogovarjali o njegovem življenju in delu

je učila slikati, Milan Volovšek risati, France Ahčin anatomijo in Marjan Marolt umetnostno zgodovino.

Ko si nehal šolo, si začel samostojno pot?

Malo sem še slikal, a sem se poročil in družinsko življenje ne dopušča več tega. Pozneje smo se začeli zbirati pri Ahčinu na domu. Prišli sta tudi obe Dolinarjevi, včasih je prišel Janez Pleško, pa dve Klemenčevi. Zadnje leto pred Ahčinovo smrtjo pa smo hodili vsaka dva tedna v Zavetišče portretirat. Po Ahčinovi smrti smo tja hodili še eno leto sami.

To ste risali, kaj pa si slikal?

To pa samo z Bukovcem. Zadnjih petnajst let. Kar imam jaz naslikanega, ima tudi on, z istega mesta, le drugo smer.

Kaj je vsebina tvojih slik?

Polje, drevje, Bariloče. Zadnje čase pa slikam rože.

SAN JUSTO

PRAZNOVANJE VELIKE NOČI

Od Golgote do Vstajenja je dolga pot. Kako si jo prehodil? Smehtjaš se, Gospod

Kakor za slutnjo čudodelnih svetinj naj hodim

za sledom Tvojih svetih stopinj, naj se dvignem iz zmot in več ne blodim.

Nobenega praznika ne obhajamo tako slovesno kakor veliko noč. Posebne šege, navade in obredi pomagajo ustvarjati nepopisno praznično razpoloženje. Radost zaradi Kristusove zmag nad smrtjo in odrešenje vsega stvarstva nam polni dušo in prinaša blagoslov.

Praznovanje velikega tedna, še posebno pa velike noči, se pri nas Slovencih v Argentini širi preko družinskega kroga in seže čez vso skupnostjo in vse krajevne domove. Sanhuška srenja se je na dan Vstajenja zbrala v stolnici, kjer je Tone Bidovec v spremstvu 22 ministrantov daroval sveto mašo. Mešani pevski zbor je tudi pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar in sodelovanju Andreja Selana spremljal praznični dan s pesmijo.

Pri Slovencih je navada za veliko noč zjutraj postaviti „žegen“ na mizo. Od sobote popoldne čaka v jerbasu in nihče se ga ne dotakne, preden se ne zbere vsa družina v hiši. Leto za letom našega zdomstva se ta družinska navada spreminja in je vsakokrat več ljudi, ki se kot ena sama družina shaja v Našem domu na velikonočnem zajtrku. Spoštovanje do žegna kažemo z našim vedenjem za mizo, ko ga uživamo.

Vstajenjska pesem in poezija sta se ponovno združili, da bi ob njeni besedi in melodiji slavili Gospodovo Zmago. Najprej so voščili veselo Alelujo predsednica doma

Mici Malavašič - Casullo, predsednik mladinskega krajevnega odbora Martin Selan, duhovni vodja Tone Bidovec, predsednica krajevne „Zveze žena in mater“ Nežka Lovšin - Kržišnik, predsednik odbora staršev šole „France Balantič“ Andrej Mehle in predsednik upokojencev Stane Mustar.

Slika „Vstalega Kristusa“, delo Toneta Oblaka, je kraljevala na odru in posredovala praznično vzdušje. Pri recitaciji so sodelovali Emil Urbančič, Nevenka Godec — Zupanc, Lučka Marinčič, Aleks Puntar, Marko Bregar, Karinka Marušič, Andrej Drenik in Matjaž Štrubelj. Spremljala sta Otroški pevski zbor pod vodstvom Marije Štrubelj in Ani Mehle in Mešani pevski zbor. Za luči in zvok sta poskrbela Pavel Malovrh in Pavel Erjavec. Povezavo je bral Damijan Poglajen, napisala pa jo je Erika Poglajen.

Tako so Sanhuščani praznovali veliko noč, praznik življenja, božje moči in klic pre-rojenja, ki nam govori:

*V duši oglašaj
se pesem zvonov.
Gospod, ki je vstal,
nam deli blagoslov.
Vse odložimo
posvetne skrbi,
radujmo se srečni
velike noči!*

Veronika Godec

+ Marija - Mici Pavli

Dne 6. aprila, na prvi petek, je umrla v Villa Adelini po kratki bolezni Marija — Mici Pavli v 79. letu starosti.

Pokojna je bila doma v Mengšu. V Marijinem vrtcu, v osnovni in obrtni šoli, v cerkvenih in prosvetnih organizacijah sta znana duhovnika Stanko Škrbe in nato Anton Orehar kot kaplana v Mengšu vplivala na njeno globoko versko in narodno prepričanje. Izučila se je v modnem krojaštvu.

Vojna leta, nemško okupacijo in boljševiško revolucijo je tragično preživljala kot marsikateri. Po končani vojni je morala od doma, kjer je bila na poti nekaterim, ki so bili na strani zmagovalcev. Če bi ostala doma, bi mnogo trpela. Preživljala je taborišča Vetrinje, Peggez in Spittal. Leta 1949 je prispela z drugimi begunci v Argentino, kjer se je zaposlila v Floridi v svoji stroki. S prijateljico sta si zgradili lasten dom, na katerega je bila tako navezana, na vrt in na rože. Ni ustvarila lastne družine, zato je toliko bolj pomagala družinam, ki so bile v stiski, in drugim potrebnim. Sam Bog ve, koliko je s prijateljicami pomagala Slovenski hiši z delom in darili, duhovnikom, misionarjem in drugim ustanovam. Nikdar ni iskala same sebe.

Pokojna Mici je svojo življenjsko nalogo izpolnila. Na mrtvaškem odru je ležala v Slovenskem domu v Carapachayu, kamor je tako rada zahajala k nedeljskim mašam in drugim prireditvam.

Naj počiva mirno, četudi v tuji zemlji, in naj uživa svoje plačilo pri Njem, v katerega je vedno zaupala.

FAKSIMILE TOPOGRAFIJE KRAJSKE

Mestna občina Ljubljana je ob dnevu prve pisne omembe Ljubljane Slovanski knjižnici v Ljubljani podarila izvod knjige Janeza Vajkarda Valvazorja Topografija Kranjske 1678-79, skicna knjiga. Gre za faksimiliran natis originala iz Zagreba.

Si imel kako razstavo?

Edino samostojno razstavo — samo nekaj slik — sem razstavil pri SKA ob predavanju dr. Gogala. Drugače pa sem vedno sodeloval pri skupinskih razstavah SKA.

Kakšno tehniko uporabljaš?

Danes delam samo akvarele, kar je zame najbolj pripravno. Olje mi ne leži.

V Sloveniji si kaj slikal?

Kadar sem bil tam, sem vedno slikal. Nekaj tistih slik je sedaj na razstavi.

Za to sedanjo razstavo si pripravil nove ali stare slike?

To so slike zadnjih deset let. Za razstavo ni bila nobena posebej narejena.

Hvala lepa.

Pogovarjal se je TD

Lahko v kratkih besedah opišeš svoje življenje?

Rodil sem se leta 1932 v Šempetru pri Novem Mestu. Doma je bilo deset otrok, skoro vsak je bil rojen drugje, moj oče je bil pač učitelj. Nazadnje smo živeli v Škofji Loki, po vojni smo bili nasilno izseljeni. V Argentino sem prišel leta 48. Bil sem poročen, imam dva otroke.

Kako si se pričel zanimati za slikarstvo?

Risal sem že kot otrok, rad sem barval akvarele. Tukaj sem naredil slikarsko šolo Kulturne akcije.

Lahko kaj več poveš o tej šoli SKA?

V šolo sem prišel že drugi dan. Imeli smo barako na Alvaradu v Ramos Mejiji. Pozneje smo morali narediti novo barako, kjer smo bili še dve, tri leta. Vsako leto smo priredili skupno razstavo.

Kdo in kaj so vas učili?

Profesorji so bili štirje. Bara Remec nas

PISMA BRALCEV

KOVAČEVA KOBILA, ČEVJARJEVA ŽENA IN TISKARSKI ŠKRAT

Pravzaprav bi moral napisati „in jezikovni kotichek“. Vsi poznamo star slovenski pregovor, da sta kovačeva kobila in čevljarjeva žena vedno bos. Španski pregovor trdi podobno, da imajo „v kovačevi hiši lesen nož“.

V Svobodni Sloveniji (št. 12-13 - morda zaradi „nesrečne številke“) pa imamo slovensko napako prav v jezikovnem kotichek. Nad izredno zanimivim člankom o nogometnih izrazih v slovenščini se bohoti naslov „nogometni igrišče“. Ker pa je igrišče srednjega spola (ne moškega), bi moralo pravilno pisati „nogometno igrišče“. Priznam, da stvar ni kajvev kako važna. A ker med našimi ljudmi, zlasti mladimi pa tudi starejšimi, opažam vedno večje težave v tem oziru, menim, da bi morali prav v tem zaglavju strogo paziti, da vam tiskarski škrat ne zagode takihle potegavščin.

Pa brez zamere.

Kotna Zastavica
(pravo ime znano v uredništvu)

PROBLEMI V BOSNI

Vlada Federacije BiH je pozvala pripadnike mednarodnih sil SFOR, naj prevzamejo nadzor nad vojašnicami bosanskih Hrvatov. Vojašnice so namreč zavzele skupine, ki zahtevajo hrvaško samoupravo. Okrepljene enote mednarodnih sil v BiH (SFOR) so ob pomoči helikopterskih enot prevzele strelivo, vojno opremo, oborožitev in tanke četrte gardijske brigade hrvaških enot vojske Federacije BiH v vojašnicah v Orašju.

POPIS V INDIJI

Vsak šesti človek na svetu je Indijec. Po najnovejšem štetju prebivalstva meseca februarja v Indiji živi natančno 1,027 milijarde ljudi, kar predstavlja 16,7 odstotka celotnega svetovnega prebivalstva. V primerjavi s popisom prebivalstva pred desetimi leti se je število prebivalcev v Indiji povečalo za 181 milijonov. Indija ostaja tudi ena izmed redkih držav, v katerih živi manj žensk kot moških.

VOLITVE V ITALIJI

V Italiji se sedaj ukvarjajo s pripravi na parlamentarne volitve 13. maja. Volilni sistem je tako tog, da kandidate določajo ožji strankarski vrhovi in v bistvu volivci samo potrjujejo te izbire. Med slovenskimi volivci lahko pride do dileme: Berlusconi in njegove pisane družine, v kateri so tudi prikriti in manj prikriti fašisti, je težko voliti.

Po drugi strani pa je na listi Oljke, v katero je včlanjena tudi naša demokratična Slovenska skupnost, v goriškem senatnem krogu kandidat za senatorja Miloš Budin, ki je po mnenju nekaterih eden glavnih krivcev, da je zaščitni zakon za Slovence tako nedorečen. Poleg tega je Budin zagovarjal neke čudne zgodovinske teze, češ da sta mnogo hudega storila dva nasprotujoča si nacionalizma, in sicer italijanski in slovenski. O katerem slovenskem nacionalizmu govori? Morda misli na tistega, ki ga je na Tržaškem zastopala Edinost, stranka skoraj vseh Slovencev na Tržaškem in v Istri na prehodu 19. v 20. stoletje, ki so jo je potem tam okrog 1927 ukinile fašistične oblasti? Morda misli na partizansko vojsko in na „ljudsko“ oblast jugoslovanskih (slovenskih) komunistov, ki je bila vzpostavljena maja 1945 v Trstu, Gorici in še kje, in med katero se ti novi oblastniki niso ravno izkazali s

HABSBURŽANI V SLOVENIJI

Lepo je spominjati se. In Slovenci imamo o svoji preteklosti kaj povedati!

Tudi kratek zapis o Habsburžanih in slovenskih deželah je zanimivo branje. Vendarle, ker ni prav, da se trdno vsidrajo neki stereotipi, največkrat v službi dnevne politike, je treba opozoriti, da Habsburžani niso bili neki nemaniči, ubogi grofje, ki se jih nihče ni imel za kaj bati itd. Rodovina je bila ves čas blizu rimskim cesarjem, bila je imovita, velika posestva so imeli tako v Švici kot na Bavarskem, v Schwarzwald in onstran Rena v Vogezih. Drži pa, da te posesti niso prinašale upravičenj do rimskega cesarskega prestola. Tako je bil lahko leta 1273 izvoljen le za „rimsko-nemškega kralja“ oz. bolj pravilno, za kralja Germanije, kar je seveda nekaj povsem drugega. Slovenske dežele, nekdanja Karantanija, pa so bile državni fevd in so prinašale moč volilnih knezov. Danes v sličnih zvezah uporabljamo pojem „konstitutivno“ in podobno. Zato so se zanje tako poganjali - tudi češki Otokar - in predvsem zato se je z njim boril Rudolf na življenje in smrt. Kako zares je Rudolf jemal te stvari, pokaže na videz nepomembna podrobnost: Ko je po prvi zmagi nad Otokarjem od njega slovesno prevzemal slovenske vojvodine, ga je v splošno začudenje pričakal v slovenski kmečki opravi. Premagani Otokar je prišel in pokleknil predenj v vsem kraljevskem sijaju...

Andrej Lenarčič,
Ljubljana

Slovenski veleposlanik v Rimu

Italijanski predsednik Carlo Azeglio Ciampi je odobril imenovanje Volka Volka za novega slovenskega veleposlanika v Rimu, je sporočilo italijansko zunanje ministrstvo. Volk je doslej delal kot državni podsekretar na slovenskem zunanjem ministrstvu.

Od novembra lani, ko je bil odpoklican Peter Bekeš, je Slovenija v Rimu brez veleposlanika. Upamo, da se bo tudi stvar veleposlanika v Argentini zdaj kaj premaknila.

svojo demokratičnostjo? Takrat je namreč prišlo do deportacij in pobojev ljudi, ki so bili večinoma italijanskega rodu. Nekateri, tudi tukajšnji italijanski in slovenski levičarji, govorijo sedaj o teh mrtvih in deportiranih v smislu, češ da so v glavnem padli „samo zato, ker so bili Italijani“ in da je bilo to neka vrsta etničnega čiščenja. Seveda pa ne povejo dovolj jasno, da se je takrat tudi teh krajev dotaknila socialistična revolucija stalinističnega kova, ki ni gledala toliko na narodnost, ampak na to, če si njen pristaš ali nasprotnik. V t.i. fojbah je končalo tudi sorazmerno veliko Slovencev, ki se s tisto politiko niso strinjali ali je niso dovolj navdušeno sprejeli, in o njih se bolj malo govori. Bolje torej, da pade sum, če že ne obtožba genocidnosti na cel narod, kot pa da se do kraja priznajo pretekle zablode lastne politične strani...

Budin je tudi precej oster nasprotnik samostojnega političnega nastopanja zamejskih Slovencev, npr. v okviru stranke Ssk, in zaradi vsega tega bo takšnega kandidata spet težko voliti. Toda zgleda, da je dobrišnemu delu slovenskih levičarjev tako prav, saj pravijo, da si je Budin s svojim delom to kandidaturo zaslužil.

Bralec s Tržaškega

MARKO KREMŽAR

SLAVA REVOLUCIJE?

Pred časom, bilo je še v prejšnjem stoletju, sem srečal na buenosairških ulicah uglednega rojaka iz domovine. Mož zna jezike, ima univerzitetne študije, je široko razgledan in sodeluje pri raznih publikacijah. Pojasnil je, da je veren, deloven član domače farne skupnosti, in da ne bi bilo dvoma, je že v prvih stvkih pogovora poudaril, da je pri zadnjih volitvah volil Bajuka. Je sicer Slovenec, a se ima bolj za svetovljana in katoliški družbeni nauk mu pomeni neko nepotrebno utesnjenost, ker naj bi ljudi oviral na uspešni poti v postmoderno, liberalno-kapitalistično, globalno družbo.

Ker je bil med nami že nekaj dni, je s prodorno jasnostjo hitro ugotovil, da smo Slovenci, ki smo živeli skoraj vse življenje v zahodnem svetu, nekako zaostali in se preveč oklepamo starih modelov. Po njegovem mnenju smo v socialnih pogledih preveč „levo“ usmerjeni. Prav to utegne biti razlog, je ugotavljal, da je med nami izredno malo milijonarjev. Uspešnost družbe se vendar izkazuje s količino kapitala, mar ne? To naj bi bil prepričljiv dokaz, da se nekdanji politični emigranti zaradi staromodne katoliške miselnosti nismo znali prilagoditi razmeram in izrabiti vseh možnosti, ki jih je ponujal svet. Po mnenju tega rojaka, je vse to do neke mere razumljivo, ker smo pač po svoji vzgoji in tradiciji bili reakcionarji. Svojo trditve je razgledani gospod hitro utemeljil s pojasnilom, da so bili v časih, ko se je delala zgodovina, vendar vsi napredni Slovenci skupaj s komunisti v Osvobodilni fronti. Po njegovem mnenju je reakcionarje (to je nas) družba izločila tako, da jih je pognala po svetu. Moje vprašanje, zakaj je morala družba, kljub omenjeni „selekciji“ reakcionarjev, tako dolgo čakati na napredek, je gospod preslišal.

Sogovornika sem spomnil na množične žrtve revolucije. Pa me je takoj poučil, da s takimi izrazi v sodobni Sloveniji ne bom prišel daleč. „Revolucija je pri nas nekaj velikega, nekaj pozitivnega in naprednega in če hočete domobrancem in drugim, ki so izgubili življenje po vojni, res dobro, ne recite, da so žrtve revolucije,“ je razlagal. „Recite raje, da so bili ti ljudje tragične žrtve vojnih dogodkov. Kot takih se jih lahko pietetno spominjamo vsi Slovenci,“ je poučil pa se hitro poslovil.

Ta slovenski svetovljan v resnici ni povedal ničesar, kar ne bi lahko slišali ali brali že prej. Nekateri njegovi pogledi so bili „napredni“ že takrat, ko sta bila Stalin

Jugoslavija tudi brez Črne gore?

Črnogorski predsednik Milo Djukanovič je na predvolilnem shodu svoje stranke v Podgorici, ki se ga je udeležilo več kot 15.000 ljudi, večinoma mladih, zatrdil, da bo Črna gora najkasneje 13. julija letos samostojna. Djukanovič je izjavil, da je neodvisnost za Črno goro edina možnost.

Na zadnjih volitvah v nedeljo, 22. aprila, je prepričljivo zmagala predsednikova stranka, ki zagovarja izstop Črne gore iz Jugoslavije. Predsednik je obljubil, da bo čimprej pripravil plebiscit, na katerem se bodo Črnogorci lahko odločili za samostojnost.

Tako se bo konec Jugoslavije, ki se je začel s samostojnostjo Slovenije, končal z zadnjo Zvezno republiko Črna goro. Tako bo Jugoslavija obsegala samo Srbijo, in zato tudi nima nobenega pomena, da se ohranja to ime.

in Tito še prijatelja. Nisem pa še naletel na nikogar, ki bi tako lepo stališča starega enoumja in jih predstavil kot „credo“ mladega, naprednega, krščansko, liberalno, demokratično, globalnega slovenstva.

Ko sem se peljal proti domu, mi ni šla iz glave živa vera tega živahnega rojaka v naprednost in veličino revolucije. Po pol stoletja krvi in vsestranskega nasilja, ki ga je med nami komunistična partija sprožila z revolucijo, nadaljevala pa v totalitarni državi, smo doživeli podobno kot drugje po svetu razpad „znanstvene“ socialistične družbe. A krvava revolucija, ki je ta sistem omogočila, naj bi bila še vedno - napredna.

Vse „napredne“ revolucije dvajsetega stoletja so se podobno kot pri nas spočele v imenu krute marksistične utopije. Vendar nihče od očetov revolucionarnega terorja pri nas ni za to odgovoren. Sinovi revolucionarjev so mirno podedovali nekdanjo družbeno lastnino, ki so jo z nasiljem „razlastili“ njihovi očetje, in danes smo po vseh desetstisočih pomorjenih v imenu komunizma spet sredi kapitalizma. Znašli smo se nekako tam, kjer smo bili pred vojno, le da brez združne in socialne mreže, s katero so pred vojno slovenski katoličani blažili tedanji gospodarski red. Taka izredna pot do napredka je brez dvojne originalna in ni čudno, da je omenjeni rojak nanjo ponosen. Res, da sedanji slovenski kapitalisti niso prišli do kapitala po gospodarski poti, a kdo naj jim kaj takega glasno očita v družbi, v kateri so vsi mediji obveščanja in oblikovanja javnega mnenja v njihovih rokah? In končno, mar ni med njimi kar dosti milijonarjev, ki so dokaz naprednosti in dajejo vsej družini nekdanjih revolucionarjev potreben ugled?

Ob sodobnem enoglasju, ki vlada v slovenski republiki, se podobno kot omenjeni rojak še marsikdo v domovini ne vprašuje: V čem naj bi se kazala naprednost komunistične revolucije na Slovenskem? V čem naj bi bila njena veličina? Mar niso tragičen ostanek komunističnega pohoda preko Slovenije predvsem njihove še nepreštete žrtve? Mar se ne kaže v slovenskem narodnem značaju njena sled predvsem v razširjenem cinizmu, ki se posmehuje vsem vrednotam? Mar ni bil revolucionarni in porevolucionarni teror tista zla sila, ki je zasejala med Slovence nezaupanje in strah? Mar ni pustil materializem, ki ga je revolucija oznanjala kot novi evangelij napredne družbe, v našem narodu usodnih posledic, ki se kažejo v preziru do življenja, v hiranju našega narodnega telesa pa tudi v pasivnem sprejemanju raznih namišljenih determinizmov?

Dejstvo, da uradna, demokratična Slovenija še vedno malikuje revolucijo, ki nam je prinesla skoraj pol stoletni totalitarni režim, je znamenje, da je pred desetimi leti prišlo med nami sicer do zunanjih družbenih pretresov, a da je do notranjih spoznanj in do osebnih spreobrnjenj še dolga pot. Lahko se zgodi, da ostane neprehajena ta pot, ki edina vodi v smeri življenske rasti in vsestranskega napredka, če ne bo nikogar, ki bi ljudstvo nanjo usmeril. Kdo med vidnimi rojaki bo v sredi sodobnega enoglasja našel pogum in moč ter glasno spregovoril o kriminalni nesmiselnosti komunistične revolucije pa o tragični veličini njenih žrtev? Le kdor bo to storil in osvetlil rojakom umetno zamegljeno preteklost, bo zmožen obrniti list naše zgodovine in pričeti s pisanjem novega poglavja.

Spomenik revoluciji pred poslopjem slovenskega parlamenta je še vedno največji pomnik, kar jih premore Ljubljana. Višji je od Prešernovega. S svojo kovinsko, razpokano roko kaže nazaj. Nekateri, o lastni naprednosti prepričani rojaki, sledijo hote ali neho te smeri.

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

NEMŠKO-AVSTRIJSKA ODŠKODNINA

Društvo izgnancev Slovenije 1941 - 1945 je na tiskovni konferenci predstavilo potek akcije za uveljavljanje odškodnin za prisilno delo po nemškem zakonu o skladu „Spomin, odgovornost, prihodnost“ in avstrijskem „Skladu za spravo, mir in sodelovanje“. Predsednik DIS Vlado Deržić je ocenil, da bi lahko do prvih izplačil odškodnin prišlo še letos, najverjetneje pa naj bi se izplačevanje začelo prihodnje leto. Skupno naj bi bilo v Sloveniji do odškodnine po obeh zakonih upravičenih približno 8000 ljudi (7000 po nemškem in 1000 po avstrijskem zakonu).

NACETOVA HIŠA

V Puštalu pri Škofji Loki so odprli prenovljeno Nacetovo hišo, ohranjeni etnografski spomenik slovenske kmečke stavbe zapuščine. Nacetovo hišo je kot avtohtono slovensko kmečko stavbo opazil arhitekt Albert Sič leta 1923. Mnogo kasneje so jo zaščitili kot pomemben kulturnozgodovinski spomenik, pred petimi leti pa sta jo začela urejati Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine Ljubljana ter družina Polenec. Nacetova hiša je leta 1755 dobila baročni videz, njen zidani del pa kaže, da je mnogo starejša.

MOZIRJE — SLOVENSKI „ESCOBAR,“

V Mozirskem gaju, ki se je letos razcvetel v 23. pomlad, v teh dneh cveti skoraj milijonov cvetov. Razcvetele so se že prve gredice tulipanov, saj so lani nasadili več kot pol milijona tulipanih čebulic ter več kot 300.000 sadik drugega spomladanskega cvetja. Tradicionalni Festival cvetja in glasbe, ki je lani privabil rekordnih 40.000 obiskovalcev, se bo tako letos pričel 27. aprila. Novost letošnje prireditve je, da bodo vsa dogajanja v Mozirskem gaju, ki ga

je sicer junija lani poškodovala toča, v kateri je nastala milijonska gmotna škoda, popestrili z nastopi različnih glasbenih gostov.

„ČRNI“ DELAVCI

11. maja se bo v celoti uveljavil zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno, ki ga je državni zbor sprejel aprila lani. Odkrivanje in preprečevanja dela na črno je v izključni pristojnosti Tržnega inšpektorata RS, ukrepanje na področju zaposlovanja na črno pa v pristojnosti Inšpektorata RS za delo. Oba najodgovornejša za izvajanje določil zakona bosta torej lahko po polni uveljavitvi zakona še bolj učinkovito stopila na prste morebitnim „šušmarjem“ oziroma kršiteljem. Prvih je največ v gradbeništvu, brez ustreznih obrtnih dovoljenj pa pogosto poslujejo frizerski in kozmetični saloni, cvetličarji, mizarji, avtomehaničarji, vulkanizerji ipd. Tudi črnega zaposlovanja je največ v gradbeništvu, precej pa tudi v gostinstvu in trgovini.

HIŠA EKSPERIMENTOV

Hiša eksperimentov v Ljubljani je bogatejša za nov eksperiment, prvi s področja družboslovja. Obiskovalci lahko poslušajo krajevne govore 35 slovenskih krajev, v prihodnje pa bodo dodali še govorce zamajskih Slovencev.

Pri eksperimentu so sodelovali tudi študentje filozofske fakultete, zbiranje gradiva zanj je trajalo skoraj pol leta, ko pa bodo projekt dokončali, bo možno slišati okoli 40 krajevnih govorov. (Zanimivo bi bilo dodati še govorce Slovencev po svetu. Op. ur.)

V Hiši eksperimentov imajo trenutno na voljo 33 eksperimentov s področja kemije, geografije, fizike ter fiziologije.

SLOVENC V ARGENTINI

To nedeljo je Slovensko podporno društvo v Villa Devoto, Simbrón 5148 praznovalo 18. obletnico ustanovitve. Je to edino staroslovensko društvo, ki se je otreslo pred oblastni očitka, da je komunistično, in sedaj spet prosto deluje. Na proslavi se je zbralo veliko Slovencev, med njimi dobršen del novodošli. Prišli so na proslavo tudi predstavniki Titove Jugoslavije, pa so vzbujali malo pozornosti.

BARILOČE —

ŽIVAHNA ALPINISTIČNA DELAVNOST

Po prijaznem posredovanju g. Mernika in ing. Kertelja smo se mogli vsaj za silo opremiti z najpotrebnejšim plezalnim orodjem.

Že drugič so stali slovenski novonasejlenci na najvišjem vrhu Tronadorja. Letošnjo zmagovito skupino so sestavljali Dinko Bertoncelj, Tonček Pangerc in Andrej Kukovica. Še isti dan so se povzpeli še na Pico Argentino, ki ga je nekaj dni pozneje zavzela ekspedicija mladih pod vodstvom Janeza Flereta.

Navdušeni člani so se tudi posvetili Lópezovim stolpom in preplezali Lührs, Finó, Dedo, Torre Principal in Filo Norte. Med temi se moremo pohvaliti z dvema „prvenstvenima“: Bertoncelj in Pangerc sta

napravila navpično prednjo steno Punta Lührs, Dinko z Jerebom pa je premagal jugovzhodni direktni steber v Filo Norte, ki je gotovo najtežja tura letošnjega leta in s katero so se slovenski skalaši nesporno uvrstili med najboljše andiniste argentinske Kordiljere.

VA

MENDOZA -

OBISK PRI PUSTOVRHOVIH

Pustovrhova družina je ena prvih, ki si je kupila košček zemlje in s postavljeno hišo v Plumerillo. Hiša je kot večina hiš v teh krajih iz blata, ki ga zbijejo v nekakšno opeko in posušijo na soncu. Ker tu skoro nikdar ne dežuje, je enako odporna kot žgana opeka. Težavo pa jim dela obdelovanje zemlje, ki je prenasočena s solitrom, kot vsa mendoška provinca. Zemlja je kar bela, kakor da bi jo posipali z moko. Z večkratnim oranjem in pogostim izpiranjem z vodo soliter tako oslabi, da se vkoreninijo prve rastline. Če pa jim to uspe, rastline same črpajo soliter kot hrano in je zato zelo koristno gnojilo. To začetno težavo morajo zdaj premagovati tudi Pustovrhovi.

JM

Svobodna Slovenija, št. 17;
26. aprila 1951

Slovenija moja dežela

Vzpon Celjskih grofov

Ko so Celjani dobili Celjski grad, so se tam utrdili. Ko so bili deloma izvzeti izpod fevdalske oblasti Habsburžanov, so se pričeli strmo dvigati.

Po smrti grofa Friderika 1360 leta so ga nasledili sinova Ulrik I, Herman I, in Ulrikov sin Viljem I (umrl 1392.). Ti so se kot najmeniki borili v Dalmaciji, Srbiji, na Tirolskem, Pruskem, v Italiji in si tam pridobivali zveze. Obogateli so s posojanjem denarja, za katerega so jim morali dolžniki izročati gradove v zastavo. Tudi so pričeli z ženitno politiko. Herman I se je oženil s Katarino, hčerko bosenskega bana Štefana II. Kotromaniča. Viljem pa je segel višje: Oženil se je z Ano, hčerko poljskega kralja Kazimira Piasta, in njegova hčerka Ana se je spet omožila z Vladislavom Jagielom, početnikom nove poljske dinastije Jagieloncev.

Najbolj so se Celjani povzdignili za vladarje Hermanovega sina Hermana II. Ravno v tistem času so Habsburžani bili zapleteni v dedovanjske prepire, in so bili v nasprotju s cesarjem iz rodovine Luksemburžanov. To nasprotje je Herman II izkoristil v svoje namene.

Srečno naključje je še prišlo na pomoč. V bojih proti Turkom je bila krščanska vojska poražena pri Nikopolju (v Bolgariji) in sam cesar Sigismund se je lahko rešil iz močvirja le s Hermanovo pomočjo. Luksemburžan je zato Celjanu podaril veliko posestev na Hrvaškem, čast dalmatinskega, hrvaškega in slavonskega bana, pozneje se je cesar tudi poročil s Hermanovo hčerko Barbaro, ki je tako postala cesarica. Po izumrtju Ortemburžanov so podedovali veliko zemlje na Kranjskem (Radovljica, Ribnica, Kočevje) in so dosegli, da se je vojvoda Habsburžan Ernest Železni sam odpovedal fevdnemu gospodstvu nad Celjani, ki so tako postali „državni“ velikaši.

Bosenski kralj Tvrdko II. je določil, da mu sledijo na bosenskem prestolu (čeprav se to zaradi Turkov ni uveljavilo). Herman

II je oženil svojega sina Friderika z Elizabeto Frankopansko iz najbolj mogočne hrvaške rodbine.

Najvišjo čast pa so Celjani dosegli leta 1436, ko jih je cesar Sigismund povzdignil v državne kneze. Iz njihovih posestev je ustvaril dva državna vojvodstva fevda, Celje in Ortenburg. S tem jih je izvil iz habsburške deželno-knežje oblasti in jih dvignil v isto vrsto. Habsburžani so nekajkrat poskusili z vojsko prisiliti Celjane k priznanju habsburške nadoblasti, a zastonj. V pomiritev pa so oboji sklenili dedno pogodbo, da morebitno izumrlo rodbino nadomesti druga pogodbenica.

Za smeh

Bolhica je prišla pozno domov. Mati bolha je huda.

„Kod pa si hodila tako dolgo?“

„Veš, mamica, na križišču sem skočila na napačnega psa.“

— —

„V soboto imamo ohcet, pa ne vem, ali naj grem ali ne?“

„Če ni pomembna, ne hodi. Kdo pa se ženi?“

„Jaz.“

— —

Koklja vodi svoje piščančke po dvorišču in ko pridejo do kupa gnoja, na katerem je prepeval petelin, jim pravi:

„Vidite, kako visoko je prilezel vaš očka!“

Slovenija in šport

KOLESARJI PRVI V ČRNI GORI

Dirke „Po poteh kralja Nikole“ v Črni Gori se je udeležila tudi kolesarska ekipa Perutnina Ptuj. Njeni kolesarji so slavili več etapnih zmag, na koncu pa si je moštvo tudi prisvojilo zmagovalni pokal.

ROKOMETAŠICE TRETJE

Slovenska ženska mladinska rokometna reprezentanca je v prvem krogu tridnevnega kvalifikacijskega turnirja za nastop na svetovnem prvenstvu, ki bo od 29. julija do 12. avgusta na Madžarskem, premagala Grčijo z 29:16. V drugem krogu je izgubila s Poljsko z 21:22, v tretjem pa spet z Norveško s 25:31 in osvojila 3. mesto. Prvo mesto je zasedla Norveška, drugo Poljska.

VATERPOLO

V vaterpolski tekmi za tretje mesto na odprtem prvenstvu Francije v Nici je Slovenija izgubila proti Romuniji s 7:9. Slovenski vaterpolisti so do zadnje četrtine vodili in prikazali sijajno predstavo, vendar jim je v končnici zmanjkalo moči.

ZMAGA V PLAVANJU

Urša Slapšak je na mednarodnem plavalnem mitingu v češki Ostravi zmagala na 50 metrov prosto in s časom 26,89 sekunde postavila tudi nov rekord mitinga. Na tekmovalstvu je nastopalo 350 plavalcev in plavalk iz petih držav.

JADRALNO TEKMOVANJE

Vasilij Žbogar (JK Burja) v razredu laser (5 zmag v petih regatah), Marko Sekardi (JK Jadro Koper) v moški konkurenci enoseda evropa ter sestre Alenka in Janja

Orel (JK Jadro) v razredu 470 so slovenski zmagovalci tradicionalnega jadrnega tekmovanja „Spring cup“ pred Izolo, na katerem je v treh dnevih jadrlo 234 jadrcev in jadralk iz desetih držav. Slovenija je - ob treh mednarodnih zmagah - ujela še dve drugi mesti, dosegli pa so jih Čop-Margon ter Dekleva-Maučec v moški in ženski konkurenci razreda 470. Slovenija je bila tako najuspešnejša med udeleženci letošnje regate.

USPEŠNI HOKEISTI

Slovenska hokejska reprezentanca je v 1. krogu svetovnega prvenstva divizije I. (skupina B) v Ljubljani premagala Hrvaško s 15:1. Nato so reprezentantje Slovenije premagali reprezentanco Kitajske s 7:1, z Veliko Britanijo pa remizirali 3:3. V četrtem krogu so slovenski igralci premagali Kazahstan s 3:1 in končno Estonijo kar s 16:0. Tako je Slovenija osvojila prvo mesto, s čimer se je uvrstila v skupino A.

TELOVADNI TURNIR NA ČEŠKEM

Na mednarodnem turnirju na Češkem, kjer je nastopilo okoli trideset tekmovalk iz devetih držav v kategoriji članic in mladink, sta slovenski reprezentantki Dušica Jeremič med članicami in Kaja Šindič med mladinkami pričakovano stali na najvišji stopnički. Jeremičeva je na najvišji stopnički stala pred rusko telovadko Ksenjo Lesik in mlado Slovačinko Katarino Beluginovo, ki je lansko leto nastopala še med mladinkami, Šindičeva pa je bila boljša od dveh Rusinj. Organizatorji so tako na turnirju pomladi kar dvakrat zaigrali slovensko himno.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov
in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azucénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Urađuje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

25. aprila 2001

1 dolar	239,76 SIT tolarjev
1 marka	110,00 SIT tolarjev
100 lir	11,11 SIT tolarjev

MODER JE, KDOR VARČUJE

Človek nikoli toliko ne zasluži, da ne bi mogel vsega napraviti, pa nikoli tako malo, da ne bi mogel vsaj nekaj prihraniti. Tako pravi slovenska ljudska modrost, mi pa vam svetujemo:

nabavite si karto SLOGO, ki je pogoj za vrsto ugodnosti. Svoje prihranke varno naložite v naši hranilnici.

Vedno smo vam na razpolago.

Telefon: 4656-6565

Bm. Mitre 97 - Ramos Mejía

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

REGISTRIRANI SMO TUDI PRI DAVČNI AGENCIJI (AFIP) IN IMAMO DOVOLJENJE ZA TISKANJE RAČUNOV IN POTRDIL (FACTURAS, REMITOS, RECIBOS, N/CREDITO, ITD.)

Obvestila, oglasi in osmrtnice

V našem listu stalno objavljamo razna obvestila, osebne novice, pa tudi oglase in osmrtnice. Ker bralci večkrat vprašujejo o tem, sporočamo vsem rojakom, da vsa obvestila, kakor tudi osebne novice (rojstva, krsti, poroke, diplomiranja in napredovanja) objavljamo zastonj. Oglase in osmrtnice pa je treba plačati po veljavni tarifi. Ker se prav v tem zadnjem primeru (osmrtnice) premnogokrat dogaja, da nam besedilo dostavijo po faksu brez jasne navedbe, kdo ga pošilja, uprava ne ve, koga potem terjati za plačilo. Tako ostane mnogo osmrtnic neplačanih.

Zato smo uvedli pravilo, da je potrebno v primeru dostavka po faksu jasno navesti, kdo osmrtnico pošilja in kdo je odgovoren za plačilo, ter naslov odpošiljatelja. Brez teh pogojev ne bomo objavili prejetega gradiva.

Prosimo rojake za razumevanje.

Uprava Svobodne Slovenije

41. obletnica

Slovenskega doma Carapachay

Nedelja, 6. maja 2001

10.30 otvoritev — sv. maša
13.00 kosilo
15.30 kulturni program —
prosta zabava

VSI ROJAKI LEPO VABLJENI!

Obvestila

SOBOTA, 28. aprila:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

SKA: Razstava akvarelov in risb Toneta Kržišnika ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. aprila:

V Slomškovem domu po maši občni zbor.

Na Slovenski pristavi po maši občni zbor.

V Slomškovem domu kosilo Zveze mater in žena iz Ramos Mejie.

II. kol I. medkrajevnega turnirja v odbojki SDO-SFZ v San Martinu ob 14.

TOREK, 1. maja:

Mladinski turnir.

SREDA, 2. maja:

Redni sestanek Zveze slovenskih

Društvo Slovenska Pristava

REDNI OBČNI ZBOR

v nedeljo, 29. aprila, ob 10.30 uri

9.30 šolska sveta maša
12.30 družinsko kosilo po ugodni ceni!

Vsi člani lepo vabljeni!

mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši. Razgovor z go. Sonjo Tavčar o odhodu in prihodu v novo deželo.

SOBOTA, 5. maja:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. maja:

Obletnica v Slovenskem domu v Carapachayu.

NEDELJA, 13. maja:

Vseslovensko romanje v Lujan.

SOBOTA, 19. maja:

Zborovsko srečanje v Slovenski hiši. Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 20. maja:

Obletnica v Slovenskem domu v

V Ljubljani je 10. aprila med jutranjo sv. mašo Gospod poklical v Večno življenje našo sestro, svakinjo in teto

Mileno Dobovšek,

profesorico romanskih jezikov in slovenske književnosti.
Mimo počivaj v domači zemlji, draga Milena!

brat prof. Marjan z družino
svakinja Pavlina z družino

Buenos Aires, Ljubljana, Novo mesto, Tokio, Monakovo in Ludwigshafen

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo, da je 24. marca umrla

MIRA ZUPANC roj. ZABLATNIK

in jo priporočamo v molitev. Zahvaljujemo se g. župniku iz Miramara za opravljene molitve ob krsti pred pogrebom, našemu prijatelju g. Pastiju, ki je poskrbel, da je pokojna pred smrtjo prejela zakrament svetega maziljenja, slovenski skupnosti v Miramaru za vence in cvetje ter za molitve in petje ob krsti in na pokopališču in vsem, ki so jo prišli kropiti in jo spremili na zadnji poti.

Žalujoci:

soproj Franc

sin Janez s soprogo Silvijo

hčerka Lučka

sin Marko s soprogo Nancy

brat Gabrijel z družino

vnuki Andreja, Janez Pavel, Marijana, Matija in Candela
ter ostali sorodniki.

Miramar, Buenos Aires, Neuquén, Oklahoma, Ljubljana, Krka

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Presidente: Antonio Mizerit

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, dr. Marko Kremžar,

fr-an, Veronika Godec, odbor

Rožmanovega doma, informativna

agencija STA

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires

Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!